

Pověst o hradu Věžce

Demophobia

V Druzťový u řeky stojí tam hrad
a jednou za války přišel jen tak
voják do hospody a povídá hned:
„Půjdeme na Věžku, nesmíme se bát“

Poklady se otevírají
poklady se dnes otevírají
poklady se otevírají
a ty dědku u toho musíš bejt

Vyšli na Věžku, byla temná noc
voják vytáh knížku a pomalu čet
a hrad se otevřel
přítom velkéj rámus
to jak ty peníze šly zdola nahoru

Poklady se.
a ty dědku teď nesmíš promluvit

To neznáte starý lidi
jsou někdy jak malý děti
„Jů, hele, to je hnilobčina!“
takhle to řek
a hrad se zase zavřel, už bylo po všem
a voják odešel, už se nikdy nevrátil

Poklady se
a ty dědku teď uháněj domů
a pěkně poděkuj
voják tě chtěl zabít
to za ty peníze měl tě vyměnit

A komu že to máš poděkovat?
No přece těm svým
nevymáchaným ústům.